Diamond Mountain University
Depth Course 6: Setting Fire to Your Meditation, Part III

Reading Six: Purified Through Prayer

The following translation is an excerpt from Master Kamalashila's text on meditation., called Bhavana Krama, or The Steps of Meditation. Master Kamalashila wrote three such books on meditation, all with the same title, the one we are using is the first one. This work can be found in Tibetan in the ACIP database, TD3915, folio 36B.

****

Purified Through Prayer

རྣལ་འབྱོར་པ་རྣམས་ཀྱི་གནས་སྐབས་དེ་ཅིས་རྣམ་པར་དག་ཅེ་ན། སྨོན་ལམ་དག་གིས་རྣམ་པར་སྦྱངས། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

सा चेयं योगिनाम् अवस्था कुतो विशोधितेति। आह। प्रणिधानैर् विशोधिता। इति॥

And if you ask, how do we make these meditative states of a yogi completely pure? As it was stated, they are "purified by means of prayer."

སྙིང་རྗེ་ཆེན་པོས་སེམས་ཅན་མཐའ་དག་གི་དོན་ལ་ལྟ་བར་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་སྨོན་ལམ་བཏབ་པ་གང་ཡིན་པའི་སྨོན་ལམ་དེའི་སྟོབས་ཀྱིས་ཕྱི་ཕྱིར་ཞིང་སྦྱིན་པ་ལ་སོགས་པ་དགེ་བ་ལ་གོམས་པར་བྱས་པས་གནས་སྐབས་དེ་དེ་ལྟར་ཡོངས་སུ་དག་པར་འགྱུར་ཏེ།

महाकरुणया यत् सर्वसत्त्वार्थकरणाय बोधिसत्त्वेन प्रणिहितं ततः प्रणिधानबलाद् उत्तरोत्तरदानादिकुशलाभ्यासात् सा तथा विशुद्धा जाता

Because of their great compassion, bodhisattvas make a prayer to look after the needs of every living creature. And because of the power of this prayer, yogis

subsequently become practiced in the arts of giving and the rest, and in this way their meditative states become completely pure.

དེས་ཆོས་ཐམས་ཅད་ངོ་བོ་ཉིད་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཤེས་ཀྱང་སེམས་ཅན་མཐའ་དག་ལ་ལྟ་བར་གོ་བཟློག་ཅིང་འཁོར་བའི་ཉེས་པ་རྣམས་ཀྱིས་མི་གོས་པར་འཁོར་བ་ཇི་སྲིད་བར་གནས་པ་ཡིན་ནོ། །

येन सर्वधर्मनिःस्वभावताज्ञाने ऽपि सकलसत्त्वापेक्षा न व्यावर्तते यावत् संसार एवाननुलिप्ताः संसारदोषैर् अवतिष्टःअन्त । इति ।

Even though they truly grasp that all things lack a true nature, they are plagued neither by wrong ideas that they should abandon seeing to the needs of every living creature, nor any other problems within the cycle of pain. And this enables them to remain until the final end of the cycle.

དེ་ལྟར་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་ཅིང་ཞི་བ་ཡིན་ཞེ་ན། ཡེ་ཤེས་དམ་པ་བདག་མེད་པར། །སྣང་བ་མེད་པས་མཐོང་བར་འགྱུར། །ཞེས་འདིར་རྒྱུ་བཀའ་སྩལ་ཏོ། །

कथं पुनर् अनाभोगा शान्तेत्यत्र कारणम् आह । ज्ञानं निरात्मकं श्रेष्ठं निरभासेन पश्यति । इति ।

You may be wondering if this is what *spontaneous* and *peace* refer to. As it describes when it states *this highest wisdom comes to see there is no self and nothing to see*, it is only the cause for them.

འདི་ལྟར་ནང་གི་ཤེས་བྱ་སྣ་བ་རྣམས་ཀྱི་གཉིས་མེད་པའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཤེས་པ་དམ་པ་མཆོག་ཡིན་པར་འདོད་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཡང་བདག་མེད་དོ། །ངོ་བོ་ཉིད་མེད་པར་རྣལ་འབྱོར་བས་གཉིས་མེད་པར་སྣང་བ་མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱིས་མཐོང་ངོ། །

यस्माद् यद् अद्वयलक्षणम् ज्ञानम् अद्वयवादिनां श्रेष्ठं परमार्थेनाभिमतं तद् अपि निरात्मकं निःस्वभावम् अद्वयनिराभासेन ज्ञानेन पश्यति योगी ।

It means that this highest, supreme wisdom of non-duality understood by those who profess that everything is an inner object is itself something which lacks any self-nature. These yogis *come to see* that it too is devoid of any nature of its own, by using the wisdom where there is *nothing to see*—the wisdom of non-duality.

[*Note: "those who profess that everything is an inner object" is a synonym for a follower of the Mind-Only belief system.*]

དེ་ཕན་ཆད་བལྟ་བར་བྱ་བ་མེད་པས་ན་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པའོ། །རྣམ་པར་རྟོག་པ་སྣ་ཚོགས་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བས་ཞི་བའོ། །

अतो ऽपरस्य द्रष्टव्यस्याभावाद् अनाभोगा । सर्वविकल्पाभावात् शान्तेति ।

Since there is nothing to look at beyond this, it is *spontaneous.* And since they are free of all the myriad conceptions, it is *peace.*

གལ་ཏེ་ཇི་སྐེ་དེའི་ཚེ་གང་དེ་ལྟར་མཐོང་བའི་རྣལ་འབྱོར་པ་དེ་སུ་ཡོད་ཅེ་ན། བདེན་ཏེ། དོན་དམ་པར་ན་བདག་ལ་སོགས་པ་རང་དབང་ཡོད་པའི་རྣལ་འབྱོར་པ་གང་ཡང་མེད་དོ། ། མཐོང་བ་ཅི་ཡང་མེད་དོ། །

अत्रेदानीं को ऽसौ योगी विद्यते यः पश्यतीति चेत् । न परमार्थतः कश्चिद् आत्मादिः स्वतन्त्रो ऽस्ति योगी नापि कश्चित् पश्यति ।

Now at this point you may ask, where is that yogi who sees these things? Here is the truth of the matter: ultimately, there is no such yogi at all who possesses his own self-nature and so forth. There is *nothing* at all *to see*.

The following translation is an excerpt from The Great Book on the Steps of the Path, *by Je Tsongkhapa (1357-1419). The Tibetan text can be found in the ACIP catalog, S5392, folio 223B. Here, Je Tsongkhapa is quoting the* Sutra of My True Intent, *the famous sutra in which Lord Buddha taught the mind-only school.*

****

Every Effort

འཕགས་པ་དགོངས་འགྲེལ་ལས་ཀྱང་། སེམས་ཅན་གྱི་དོན་ལ་ཤིན་ཏུ་མི་ཕྱོགས་པ་དང་འདུ་བྱེད་མངོན་པར་འདུ་བྱ་བ་ཐམས་ཅད་ལ་ཤིན་ཏུ་མི་ཕྱོགས་པ་ནི་བླ་ན་མེད་པ་ཡང་དག་པར་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཏུ་ངས་མ་བསྟན་ཏོ། །ཞེས་སོ། །

As it says in the exalted *Sutra of My True Intent*:

> Take someone whose mind is not at all directed towards working for the sake of living beings—someone who is not focused at all on making every effort for them. That this person could achieve unsurpassed, totally perfect enlightenment is something I have never taught.

The following translation is an excerpt from The Great Book on the Steps of the Path, *by Je Tsongkhapa (1357-1419). The Tibetan text can be found in the ACIP catalog, S5392, folios 366B-367A. Here, Je Tsongkhapa is quoting the* Sutra of My True Intent, *the famous sutra in which Lord Buddha taught the mind-only school.*

****

The Sixth Perfection

དེ་ཁོ་ན་ཉིད་དེ་ཡང་ཕར་ཕྱིན་རྣམས་ཀྱི་ནང་ནས་ཤེར་ཕྱིན་གྱིས་རྟོགས་པ་ཡིན་གྱི། བསམ་གཏན་ལ་སོགས་པས་རྟོགས་པར་མི་ནུས་པས་བསམ་གཏན་ཙམ་ལ་ཤེར་ཕྱིན་དུ་མ་འཁྲུལ་པར་བྱས་ནས་ཤེས་རབ་བསྐྱེད་དགོས་ཏེ།

Of all the different perfections, it is only the perfection of wisdom which we can use to realize thusness. We cannot do so through that of concentration, or any of the rest. Therefore, we must develop wisdom, without mistaking concentration alone to be the perfection of wisdom.

དགོངས་འགྲེལ་ལས། བཅོམ་ལྡན་འདས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔས་ཆོས་རྣམས་ཀྱི་ངོ་བོ་ཉིད་མ་མཆིས་པ་ཉིད་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་གང་གིས་འཛིན་པ་ལགས། སྤྱན་རས་གཟིགས་དབང་ཕྱུག་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པས་འཛིན་ཏོ། །ཞེས་སོ། །

As it states in the *True Intent of My Sutras*:

> "O Conqueror, which perfection do bodhisattvas use to perceive the fact that no existing object could ever have any true nature?"
>
> "O Lord, Loving Eyes, it is the perfection of wisdom that they use."

དེ་ལ་དགོངས་ནས་སྔར་དྲངས་པ་ལྟར་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་དང་བ་བསྒོམ་པའི་མདོ་ལས་ཀྱང་། ཤེས་རབ་མི་གནས་ན་བྱང་སེམས་རྣམས་ཀྱི་ཐེག་ཆེན་ལ་དད་པ་ཐེག་ཆེན་ལ་ཇི་ལྟར་བྱས་ཀྱང་ངེས་པར་འབྱུང་བ་རང་མི་སྨྲའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ཡིན་ནོ། །

As I have mentioned before, the *Sutra on Developing Faith in the Greater Way* has this same idea in mind, stating:

> Take someone who is not well-grounded in wisdom: that this person could be freed, no matter how much faith they may have in the greater way of the bodhisattvas, or how much they try to practice, is something I have never said.

The following translation is an excerpt from A Method for Implementing a Review Meditation on the Briefest Essence of "The Path to Bliss," a Presentation of the Steps of the Path to Buddhahood, *by Ngulchu Dharma Bhadra (1772-1851). The Tibetan text can be found in his collected works, book #3, volume 3, and in the ACIP catalog, S6335, folios 03B-04A.*

****

Fifth Preliminary Practice: Collecting and Purifying

ལྔ་པ་ནི། བསག་སྦྱང་གིས་རྒྱུད་སྦྱང་པ་སྟེ།

The fifth preliminary practice is how to prepare our mind through the practices of collecting and purifying.

[Here is an excerpt from the *Exalted King of Prayers, the Prayer of Samantabhadra*.
In Sanskrit it is called समन्तभद्रचार्याप्रणिधानराजा.
In Tibetan it is འཕགས་པ་བཟང་པོ་སྤྱོད་པའི་སྨོན་ལམ་གྱི་རྒྱལ་པོ།]

།ཇི་སྙེད་སུ་དག་ཕྱོགས་བཅུའི་འཇིག་རྟེན་ན།
།དུས་གསུམ་གཤེགས་པ་མི་ཡི་སེང་གེ་གང་།
།བདག་གིས་མ་ལུས་དེ་དག་ཐམས་ཅད་ལ།
།ལུས་དང་ངག་ཡིད་དང་བས་ཕྱག་བགྱིའོ།

With body, speech, and mind full of faith
I bow down to all Those Gone Thus,
Every single one of those lions among men—
As many as there are, existing on worlds
In the ten directions, and in all three times.

།བཟང་པོ་སྤྱོད་པའི་སྨོན་ལམ་སྟོབས་དག་གིས།
།རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཡིད་ཀྱིས་མངོན་སུམ་དུ།
།ཞིང་གི་རྡུལ་སྙེད་ལུས་རབ་བཏུད་པ་ཡིས།
།རྒྱལ་བ་ཀུན་ལ་རབ་ཏུ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

I throw myself before all the Victors,
Bowing down in my mind directly
To every Victor, with as many bodies
As there are atoms in the world,
Through the power of the Prayer
Of the pure one, Samantabhadra.

།རྡུལ་གཅིག་སྟེང་ན་རྡུལ་སྙེད་སངས་རྒྱས་རྣམས།
།སངས་རྒྱས་སྲས་ཀྱི་དབུས་ན་བཞུགས་པ་ལ།
།དེ་ལྟར་ཆོས་ཀྱི་དབྱིངས་རྣམས་མ་ལུས་པར།
།ཐམས་ཅད་རྒྱལ་བ་དག་གིས་གང་བར་མོས།

I imagine as many Buddhas
As there are atoms, surrounded
By their daughters and their sons,
Each seated atop every single atom—
Filling up all the realms of dharma
With every single Victor.

།དེ་དག་བསྔགས་པ་མི་ཟད་རྒྱ་མཚོ་རྣམས།
།དབྱངས་ཀྱི་ཡན་ལག་རྒྱ་མཚོའི་སྒྲ་ཀུན་གྱིས།
།རྒྱལ་བ་ཀུན་གྱི་ཡོན་ཏན་རབ་བརྗོད་ཅིང་།
།བདེ་བར་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་བདག་གིས་བསྟོད།

I sing out the virtues of every Victor
And glorify all those who've Gone to Bliss
Praising them in endless oceans—
The melodious qualities of perfect song
Within every ocean wave.

།མེ་ཏོག་དམ་པ་འཕྲེང་བ་དམ་པ་དང་།
།སིལ་སྙན་རྣམས་དང་བྱུག་པ་གདུགས་མཆོག་དང་།
།མར་མེ་མཆོག་དང་བདུག་སྤོས་དམ་པ་ཡིས།
།རྒྱལ་བ་དེ་དག་ལ་ནི་མཆོད་པར་བགྱི།

And too I make offering to the Victors
Delicate garlands and sweet-smelling flowers,
Clanging cymbals and precious ointments,
The great umbrella, purest butter lamps,
And most aromatic incense.

།ན་བཟའ་དམ་པ་རྣམས་དང་དྲི་མཆོག་དང་།
།ཕྱེ་མའི་ཕུང་མ་རི་རབ་མཉམ་པ་དང་།
།བཀོད་པས་ཁྱད་པར་འཕགས་པ་མཆོག་ཀུན་གྱིས།
།རྒྱལ་བ་དེ་དག་ལ་ནི་མཆོད་པར་བགྱི།

The finest silks, the sweetest smells
The most exquisite perfume powders—
All this I offer to the Victors
Piled equal in height to the highest peak
And arranged in the most alluring way.

།མཆོད་པ་གང་རྣམས་བླ་མེད་རྒྱ་ཆེ་བ།

།དེ་དག་རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ལ་ཡང་མོས།
།བཟང་པོ་སྤྱོད་ལ་དད་པའི་སྟོབས་དག་གིས།
།རྒྱལ་བ་ཀུན་ལ་ཕྱག་འཚལ་མཆོད་པར་བགྱི།

I imagine as well that whatever
I offer to each of these Victors
Becomes unsurpassedly vast.
And by the power of the belief
Of the pure one, Samantabhadra,
I bow myself down to all the Victors.

།འདོད་ཆགས་ཞེ་སྡང་གཏི་མུག་དབང་གིས་ནི།
།ལུས་དང་ངག་དང་དེ་བཞིན་ཡིད་ཀྱིས་ཀྱང་།
།སྡིག་པ་བདག་གིས་བགྱིས་པ་ཅི་མཆིས་པ།
།དེ་དག་ཐམས་ཅད་བདག་གིས་སོ་སོར་བཤགས།

Whatever sins I have done I now confess
Every one of them, one by one
Those of body, speech, and mind as well,
Overcome by the power of my own desires
My disliking, and plain stupidity.